Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część CXIX. — Wydana i rozesłana dnia 30. grudnia 1903.

Treść: M 269. Rozporządzenie, dotyczące wolnego od podatku użycia cukru do wyrobu mydeł glicerynowycb.

269.

Rozporządzenie Ministerstwa skarbu z dnia 28. grudnia 1903,

dotyczące wolnego od podatku użycia cukru do wyrobu mydeł glicerynowych.

Na zasadzie § 7. ustawy z dnia 31. stycznia 1903, Dz. u. p. Nr. 26 i w porozumieniu z królewskiem węgierskiem Ministerstwem skarbu zezwala się na wolne od podatku użycie cukru — w rodzaju określonym w § 1, l. 1, ustawy o opodatkowaniu cukru — do wyrobu mydeł glicerynowych, a to pod następującymi warunkami:

§ 1.

Pozwolenie.

Przedsiębiorcy przemysłowi, którzy chcą sprowadzać i używać wolny od podatku cukier, w rodzaju oznaczonym w § 1, l. 1, do wyrobu mydeł glicerynowych, potrzebują na to pozwolenia władzy skarbowej pierwszej instancyi. Pozwolenia takiego udzielać się będzie na pisemną prośbę, opatrzoną wizą przynależnej izby handlowej i przemysłowej, i z zastrzeżeniem każdoczesnego odwołania na przeciąg jednego roku.

Od takiego pozwolenia wykluczone są osoby, które prawomocnie zasądzone zostały za przemytnictwo, albo za ciężkie defraudacyjne przekroczenie przepisów skarbowych albo za oszustwo, dalej te osoby, do których majątku konkurs otworzono, wreszcie te, które w otwartem postępowaniu konkursowem nie zostały uwolnione od zarzuconego im ewentualnie czynu karygodnego. Wykluczeni są także i ci, którym udzielone pozwolenie z powodu

nadużycia cofnięto. Wykluczenie gaśnie po upływie trzech lat licząc od dnia odpokutowania kary aresztu względnie uiszczenia kary pieniężnej lub cofnięcia pozwolenia.

W prośbie oprócz nazwiska proszącego i siedziby przedsiębiorstwa podać należy:

- a) w przybliżeniu ilość roczną cukru sprowadzać się mającego z uwolnieniem od podatku;
- b) przedstębiorstwo, z którego sprowadzać się będzie wolny od podatku cukier. Źródło poboru zmienić można w każdym czasie za poprzedniem zawiadomieniem o tem we właściwym czasie władzy skarbowej pierwszej instancyi;
- c) sposób zabezpieczenia podatku spożywczego od cukru. Zabezpieczenie złożyć należy jeszcze przed rozpoczęciem sprowadzania cukru, w sposób przepisany w § 21, II, przepisów wykonawczych o opodatkowaniu cukru z dnia 29. sierpnia 1903, Dz. u. p. Nr. 176 i to w takiej wysokości, ażeby pokrywało ono podatek przypadający tak od każdorazowo sprowadzonej jak i od znajdującej się w przedsiębiorstwie w zapasie a jeszcze niezużytej ilości cukru sprowadzonego bez opłaty podatku. Jeżeli zabezpieczenie złożono tylko na pewien czas oznaczony, natenczas należy je odnowić we właściwym czasie;
- d) który z dopuszczonych alternatywnie sposobów denaturowania wybrano (§ 4), dalej oznaczenie lokalu, w którym będzie się denaturować;
- e) lokal, w którym pobrany bez opłaty podatku cukier przechowywany będzie przed denaturowaniem. Lokal ten musi nadawać się do poddania go zamknięciu urzędowemu;

- f) opis technicznego postępowania przy wyrobie mydeł glicerynowych i w przybliżeniu zawartość cukru w wyrabiać się mającem mydle i to albo w procentach wagi netto albo w gramach na tuzin;
- g) wyraźne oświadczenie, że przedsiębiorca poddaje się tak wydanym już ogólnym przepisom o kontroli, jak i tym, które ewentualnie od wypadku do wypadku osobno wydane zostaną, i że gotów jest, zwrócić administracyi skarbowej te większe wydatki, któreby ewentualnie urosły z powodu przedsięwzięcia denaturowania.

W pozwoleniu podać należy roczną ilość eukru sprowadzić się mającego, źródło poboru, sposób denaturowania i organ skarbowy, do którego wnosić należy zgłoszenia denaturowania.

O udzielonem pozwoleniu jak i o każdej jego zmianie zawiadomić należy w sposób odpowiedni tak organ skarbowy, któremu poruczono nadzór nad fabryką cukru względnie nad wolnym składem, jak i ten, któremu poruczono urzędowy skarbowy nadzór nad przedsiębiorstwem upoważnionem do sprowadzania. Organa te mają czuwać nad tem, aby nie przekroczono ilości dozwolonej do sprowadzania

W przypadku stwierdzonego nadużycia cofnie się pozwolenie natychniast niezawiśle od karnych skutków nadużycia jako przestępstwa skarbowego; cofnąć je można także i wtedy, jeżeli strona nie dopełni któregokolwiek obowiązku rozporządzeniem niniejszem przepisanego, lub też później w drodze wykonawczej przepisać się mającego.

\$ 2

Urzędowa kontrola skarbowa.

Przedsiębiorcy, którzy sprowadzają wolny od podatku cukier do powyższego celu, podlegają urzędowej kontroli skarbowej i są obowiązani pozwalać organom skarbowym wehodzić do lokali przemysłowych i przeznaczonych do przechowywania a to w tym celu, aby można uwcżać na fabrykacyę i ją kontrolować. Oni są dalej obowiązani organom tym na każdorazowe ich żądanie przedkładać do przeglądnięcia swe zapiski przemysłowe.

Władze skarbowe są uprawnione, w przedsiębiorstwach tych przedsiębrać rewizye tak często, jak często uznają to za wskazane, a przedsiębiorca jest obowiązany, organom, którym rewizyę poruczono, iść w każdym względzie na rękę.

Przedsiębiorcy muszą zaopatrzyć się w nadające się do ważenia i ocechowane wagi, ciężarki i każdocześnie do kontroli potrzebne przyrządy, które winny oddać organom skarbowym na ich każdorazowe żądanie do dyspozycyi.

Zabrania się surowo i pod karą używać cukru, sprowadzonego na podstawie otrzymanego pozwolenia bez opłaty podatku, do innego cela aniżeli do wyrobu mydeł glicerynowych. W szczególności uważać się będzie także za przekroczenie tego zakazu, jeżeli cukier sprowadzony bez opłaty podatku odstąpi się — bez względu na to czy przed czy podokonanem denaturowaniu — innym za opłatą lub bezpłatnie; dalej, jeżeli z cukru denaturowanego wydzieli się znowu zupełnie lub częściowo domieszkę denaturacyjną lub też przez dodanie jakichkolwiek materyałów zneutralizuje się działanie domieszki denaturacyjnej.

Odbitkę powyższych zakazów wywiesić ma przedsiębiorca w zakładzie przemysłowym na dokładnie widocznem miejscu.

§ 3.

Sprowadzenie cukru, który ma być użyty bez opłaty podatku.

Co do wyprowadzenia cukru z fabryki cukru względnie z wolnego składu i co do wprowadzenia go do fabryki mydla stosować należy analogicznie postanowienia § 20. II. powyżej powołanych przepisow wykonawczych o opodatkowaniu cukru.

Zgłoszenie wyprowadzenia nastąpić ma zawsze z powolaciem się na odnośne pozwolenie.

Po dokonaniu wyprowadczej czynności urzędowej wciagnąć należy odnosną posyłkę cukru do regestru odbiorczego, który prowadzić należy według wzoru l. 6 przepisów wykonawczych o opodatkowaniu cukru, i eż do denaturowania złożyć cukier pod zaniknięciem urzędowem.

§ 4.

Zgłoszenie i dokonanie denaturowania.

O każdem zamierzonem denaturowaniu cukru należy co najmniej na trzy dni naprzód zawiadomić pisemnie organ skarbowy, wymieniony w odnośnem pozwoleniu, według dołączonego tu wzoru, a to Wzór, w podwójnem wygotowaniu.

Ilość cukru, który ma być naraz poddany denaturowaniu, musi wynosić conajmniej jeden cetnar metryczny.

Do denaturowania cukru bez opłaty podatku sprowadzonego do wyrobu mydeł glicerynowych, dopuszcza się aż do dalszego zarządzenia następujące domieszki denaturacyjne:

- a) czysty suchy proszek mydlany (mydło sproszkowane, wolne od sody, szkła wodnego, łoju, krochmalu i podobnych środków obciążających i materyi napełniających) albo
- b) sodę handlową kalcynowaną albo
- c) sodę handlową skrystalizowaną.

Domieszki denaturacyjnej ma strona dostarczyć, organom nadzorczym wolno jednak brać z niej proby i kazać je badać.

Ad a. Proszkiem mydlanym denaturować można tylko cukier piaskowy lub mielony. Denaturowanie ma się odbywać w ten sposob, że cukier, który ma być denaturowany, rozsypuje się na równej płaszczyźnie n. p. na strychu lokalu fabrycznego i t. p., w ile możności cienkiej warstwie, skrapia się około jednym litrem wody na 100 kilogramów cukru a następnie posypuje się to natychmiast, ile możności równomiernie przygotowanym proszkiem mydlanym w stosunku 3 kilogramów na 100 kilogramów cukru. Następnie całą masę miesza się tak długo, aż osiągnie się równomierną mieszaninę domieszki denaturacyjnej z cukrem. Dopiero z tą chwilą uważa się denaturowanie za ukończone i pozostawia się tak zdenaturowany cukier stronie celem dalszego przerabiania.

Ad b i c. Sodą denaturować można tylko cukier poprzednio wodą rozpuszczony. Cukier mający być denaturowanym należy przeto naprzód pod kontrolą wsypać do kadzi przeznaczonej do rozpuszczania i rozpuścić go zupełnie taką ilością wody. jaka jest potrzebną do zupełnego rozpuszczenia cukru. Dopiero ten rozczyn rozpuszcza się jedną z powyższych domieszek denaturacyjnych, a mianowicie, jeżeli denaturuje się kalcynowaną sodą handlową, 10 kilogramami tej sody a. jeżeli denaturuje się skrystalizowaną sodą handlową, 25 kilogramami sody skrystalizowanej, na każde 100 kilogramow cukru wsypanego do kadzi przeznaczonej do rozpuszczania.

Denaturowanie uważa się dopiero wtedy za ukończone, gdy cukier i domieszka denaturacyjna po dłuższem, silnem mieszaniu są zupełnie rozpuszczone. Po ukończonem denaturowaniu dodać można do roztworu także i inne jeszcze materyały przeznaczone do wyrobu mydła, o ile nie nadają się one do zneutralizowania domieszki denaturacyjnej. Zdenaturowany cukier pozostawia się stronie do dalszego użycia.

Denaturowania dokonać mają przynajmniej dwa organa skarbowe, które bez przerwy mają być obecne przy denaturowaniu. Organa te są nadto uprawnione, jeżeli uznają to za potrzebne, pobrać próbki zdenaturowanego cukru względnie roztworu cukru i przesłać je władzy skarbowej pierwszej instancyi do zbadania.

Dokonanie czynności urzędowej uwidocznić należy w obydwu egzemplarzach zgłoszenia. Jeden egzemplarz otrzymuje strona napowrót dla swego pokrycia, natomiast drugi egzemplarz dołącza się do regestru odbiorczego.

Od cukru nie zużytego w ciągu roku, na który opiewa pozwolenie, uiścić należy podatek spożywczy.

§ 5.

Termin mocy obowiązującej i postanowienia przejściowe.

Rozporządzenie to nabiera mocy obowiązującej z dniem 1. stycznia 1904.

Z dniem tym tracą moc obowiązującą poslanowienia dodatku A, do § 20 przepisów wykonawczych o opodatkowaniu cukru z dnia 29. sierpnia 1903, Dz. u. p. Nr. 176, odnoszące się do wolnego od podatku użycia cukru do wyrobu mydeł glicerynowych, o ile nie mają one mieć jeszcze zastosowania według następujących postanowień.

W przedsiębiorstwach, które posiadają już pozwolenie do używania wolnego od podatku cukru do wyrobu mydeł przeznaczonych na wywóz, przeprowadzić należy w dniu 15. lutego 1904 obliczenie określone w § 8. wyżej powołanego dodatku. Zapas książkowy cukru pobranego bez opłaty podatku, a nie wywiezionego, jaki okaże się przy tem obliczeniu, należy opodatkować, o ile nie jest on pokryty rzeczywistymi zapasami nie przerobionego cukru i cukrem w zapasach mydła, znajdujących się w przedsiębiorstwie.

Do tego obliczenia zarządać należy od strony pisemnej deklaracyi co do ilości mydeł i zawartości w nich cukru a prawdziwość dat podanych sprawdzić przez odważenie lub w inny odpowiedni sposób. Gdyby istniały wątpliwości co do prawdziwości dat względem zawartości cukru; należy pobrać próbki i poddać je zbadaniu.

Rzeczywiście znajdujący się zapas cukru doliczyć należy do ilości, którą można sprowadzić wedle pozwolenia udzielonego w myśl tego rozporządzenia i należy ten zapas cukru aż do denaturowania złożyć pod urzędowem zamknięciem.

Gdyby exporteur nie uzyskał pozwolenia w myśl tego rozporządzenia, natenczas należy opopodatkować cały zapas cukru, który według obliczenia ma się znajdować.

Böhm wir.

W	nt	۸,	-	
7.7	Z	٩P	В.	

Kraj:

Okrąg skarbowy:

Oddział straży skarbowej:

Zgłoszenie

Unikat Duplikat

Miesiąc, dzień denatu	Godzina	Lokal, w którym denaturowa- nie ma nastąpić	Ciężar netto cukru przeznaczo- nego do denaturowa- nia w kilo- gramach		ieszka racyjna Ilość w kilo- gramach	Uwaga
1	2	3	4	5	6	7

. , dnia 19 . .

(Podpis strony.)

Załatwienie.

1.	Oddano dnia
2.	Rodzaj i ciężar netto cukru przeznaczonego do denaturowania
3,	Rodzaj i ilość domieszki denaturacyjnej użytej do denaturowania
4.	Godzina rozpoczęcia i ukończenia urzędowej czynności denaturowania
Mie	ejsce i data.
	Podpis:

L.S.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych

wychodzi nakładem c. k. Drukarni nadwornej i rządowej we Wiedniu, w jej Składzie, dzielnica l., Singerstraße l. 26, także w roku 1904 w języku niemieckim, czeskim, kroackim, polskim, rumuńskim, ruskim, słoweńskim i włoskim.

Prenumerata na cały rocznik 1904 każdego z tych ośmiu wydań Dziennika ustaw państwa, za którą poszczególne części wydaje się w miejscu lub posyła pocztą bezpłatnie, wynosi $8 \ K$.

Prenumeruje się w Składzie c. k. Drukarni nadwornej i rządowej we Wiedniu, dzielnica I., Singerstraße 1. 26, gdzie można kupować także pojedyncze roczniki i pojedyncze części Dziennika ustaw państwa.

Zamawiając jednak Dziennik ustaw państwa, trzeba równocześnie złożyć przypadającą kwotę pieniężną, gdyż Dziennik posyła się tylko tym, którzy prenumeratę z góry zapłacą.

Pojedyncze roczniki wydania niemieckiego dostać można:

	9 0						v				0															
Rocznik	1849 za				4	K	20	12	Rocznik	1867	za			4	K	_	h		Rocznik	1885 z	a		3	K	60	h
	1850			. 1	10	50	50	92	- 61	1868	- 17			4	41	-	17		99	1886 ,			4		60	W
n	1851 "								**	1869				_	*/					1887						
P	1852								- 11	1870									n	1888						
r	1853 "								π	1871									77	1889						
ח									77										77							
r	1854								n	1872										1890,						
	1855 "								n	1873									27	1891 ,						
77	1856 "								77	1874									n	1892 ,						
w.	1857 "								27	1875									27	1893 ,						
77	1858 "	٠			4	99	80	97	77	1876	27	4	۰	3	27	-	77		17	1894,	17		6	27		91
77	1859 "				4	37		37	37	1877	27	٠		2	37	-	93		27	1895 ,	22		. 7	77		77
	1860 ,				3	99	40	95		1878									91	1896 ,	17		. 7	- 41	_	41
	1861 "									1879									27	1897						
и	1862 ,								"	1880									,,	1898						
0	1863 "								n	1881									77	1899						
D	1864 "								n										29							
9									99	1882									29	1900 ,						
	1865 ,								1	1888									ກ	1901						
77	1866 "		•		4	37	40	97	9	1884	n			O	27	-	97		.77	1902	27	9 6	. (77	อบ	99

Roczniki wydań w innych siedmiu językach od r. 1870 począwszy dostać można po tej samej cenie co wydanie niemieckie.

Cena handlowa za rocznik 1903 podana zostanie do wiadomości z początkiem stycznia 1904.

Nabywającym przynajmuiej 10 dowolnych zupełnych roczników Dziennika ustaw państwa na raz przyznaje się opust 20%, nabywającym zaś zupełne zbiory Dziennika ustaw państwa od roku 1849, względnie 1870 — opust 30% od sumy cen odnośnych poszczególnych roczników.

NB. Egzemplarze Dziennika ustaw państwa, które zaginęły lub doszły niezupełne, reklamować należy najpóźniej w przeciągu czterech tygodni wprost w c. k. Drukarni nadwornej i rządowej we Wiedniu, dzielnica III, Rennweg l. 16.

Po upływie tego terminu można pojedyncze części Dziennika ustaw państwa dostać tylko za opłata ceny handlowej (1/4 arkusza = 2 strony za 2 h).

Ponieważ wszystkie roczniki wydania niemieckiego od roku 1849 i wszystkie roczniki wydań w innych siedmiu językach od roku 1870 są całkowicie uzupełnione, przeto można nabyć w c. k. Drukarni nadwornej i rządowej nie tylko każdy pojedynczy rocznik po cenie wyżej podanej, lecz nawet każdą z osobna część wszystkich tych roczników po cenie handlowej (1/4 arkusza = 2 strony za 2 h); tym sposobem umożliwione zostało uzupełnienie niekompletnych roczników i zestawienie pojedynczych części podług materyi.